

Vi er gaver gitt verden

Hvorfor fødes et barn? En forklaring har vært at vi fødes for å testes eller straffes. En annen har vært at vi kommer for å velge mellom frelse og fordømmelse. Noen sier at vi er fanget i en karmisk syklus og derfor kommer igjen og igjen.

Men hva er det som bringer oss til verden rent fysisk? Det er lidenskapen og lengselen som uttrykkes i det seksuelle møtet mellom to mennesker. Barn kan fødes fordi de er planlagt og ønsket på alle måter, eller de kan være resultat av brutal misbruk og voldtekt. Er det foreldrene som skaper barnet, barnet som ønsker å bli født der og da, eller bare et stort hjul som tilfeldig setter oss av i svingen her og der? De av oss som opplever den åndelige virkelighet tror ikke lengre på absurd tilfeldighet og meningsløse sammenhenger. Men en av de tingene vi fortsatt har problemer med å forstå er at en ting kan ha mange opphav. På en måte er det slik at alt som oppstår egentlig har uendelig mange opphav, som samler seg i et toppunkt akkurat her og nå.

Kommer barna fordi de har bestemt det og ønsker å bli født?

Mitt svar er ja. Ingen kommer hit mot sin egen vilje.

Kommer barna fordi det er foreldrene som skaper dem?

Mitt svar er ja, alt som blir til må skapes av noen.

Kommer barna fordi det er naturens gang?

Ja selvfølgelig, slik er det bare i vår verden.

Men disse svarene er ikke motsetninger. Alt som skjer hender fordi viljen og energien til alle de involverte på en eller annen måte løper sammen i dette øyeblikket. På det dypeste plan skjer intet med oss som er i mot vår vilje. Og på det samme planet kan vi

Av Per Henrik Gullfoss
gullfoss@hebb.no

heller aldri gjøre noe mot andre som er i mot deres vilje! Dette er vanskelig å forstå, men hvis vi skal ta den åndelige virkelighet på alvor, så er dette en av de nødvendige konklusjonene vi må komme frem til.

Men tilbake til startpunktet på vår karriere som jordisk individ. Hvorfor fødes et barn? Hva er det som gjør at akkurat denne sjelen tar spranget over fra å være ren sjel til å komme her som en skapning i kjøtt og blod? Jeg mener at et hvert barn

”Det jeg sier er at alle barn, uten unntak, er et svar på en lengsel og en gave til de det kommer til. Uansett hvor utfordrende og krevende det måtte være.”

som fødes kommer som et svar på en lengsel i de menneskene det kommer til. Barnet er på den måten en gave og et svar på spesielt morens lengsel etter å oppleve en ny dimensjon av kjærlighet og tilstedeværelse.

La oss ta noe så utfordrende som et autistisk barn. Hvordan kan dette barnet komme som svar på en lengsel og som en gave til sine foreldre? Et autistisk barn er et barn som nekter å la seg sosialisere og forme. Det lever i sin egen virkelighet og kan ikke formes av din uansett hvor hardt du prøver. Gaven fra dette barnet er å vise at man kan være fullt og helt seg selv og sann mot sin egen verden, uansett hva andre driver med. Et slikt barn vil ofte komme til foreldre som enten i stor grad lever ut sin egen sannhet og derfor verdsetter et slikt barn høyt, eller til foreldre som lengter etter å få leve ut sin egen indre verden. Det autistiske barnet demonstrerer da med egen praksis det foreldrene lengter etter. I tillegg tvinges foreldrene til å ta mindre hensyn til omgivelsene og hva resten av verden måtte mene hvis de virkelig skal ta sitt barn på alvor.

Det jeg sier er at alle barn, uten unntak, er et svar på en lengsel og en gave til de det kommer til. Uansett hvor utfordrende og krevende det måtte være. Vi kan vel antagelig si det slik at jo sterkere foreldrenes lengsel har vært, jo mer ekstremt vil barnet fremvise nettopp de egenskapene og kvalitetene som foreldrene har søkt i seg selv.

Et annet eksempel kan være mennesker som fødes med Downs syndrom. De er ofte ikke så smarte og kvikke i hodet, men fulle av kjærlighet og livsglede. En av gavene de bringer med seg er å vise gjennom sitt eksempel at man er verdt å elske selv om man ikke er strømlinjeforment, produktiv og den skarpeste kniven i skuffen. Å rett og slett hengi seg til følelser og kjærlighet fordi det er ens indre natur er noe slike barn gir oss alle som gaver. Men la oss ikke bli alt for politisk korrekte. Det er flott med utfordrende barn, men helt vanlige, smarte og flinke barn er like store gaver. Det å forstå at den ene gaven umulig kan være

noe bedre enn den andre er en stor opplevelse for oss mennesker. I det øyeblikket vi slutter å sammenligne oss selv med hverandre, så slutter vi også å sammenligne barna våre med naboens. Vi er alle verdt å elske fordi vi finnes, og vi er alle verdt å elske fordi vi har med en unik gave til våre foreldre og resten av menneskeheten. Denne unike gaven er oss selv. Vi kan kanskje kalle det vår personlighet.

La oss ta et skritt tilbake. Er det slik at barna helt uselvsk kommer hit for å gi foreldrene en gave og dekke andres behov? Nei, slett ikke. De kommer fordi de selv har lyst og ønsker å erfare nettopp de omstendigheter og omgivelser de kommer ned i. Det er i blant vanskelig for mennesker å forstå dette. At det ikke er slik at enten gjør du det for meg, eller du gjør det for deg selv. Vi tror ofte at vi må velge mellom å være uselviske eller egoister. Den åndelige energi er slik laget at det faktisk ikke er noen forskjell! Jeg kommer fordi jeg vil, og jeg kommer fordi du vil. Vi elsker hverandre fordi begge har lyst og elsker. Det går ikke så bra hvis to som elsker bare gjør det for den andres del og ikke for sin egen. Vi kan si at vi alle skaper vår egen virkelighet gjennom våre tanker og følelser. Samtidig er alt det vi opplever et resultat av noe vi har skapt og skaper sammen. Vanlig menneskelig tankegang er ofte at enten får jeg min vilje og det blir slik jeg vil ha det, eller du får din og det blir slik du vil ha det.

Vel sannheten på et underliggende plan er at det ALDRI er enten eller! Det er ALLTID både og.

Det som skjer kan kun skje fordi både du og jeg på et plan ønsker denne erfaringen. Det gjelder i like høy grad for et mord som for en kjærlighetsaffære. Du rister kanskje på hodet og synes denne påstanden er for drøy. Man ønsker da ikke å bli mishandlet eller myrdet? Vel, jeget eller personligheten ønsker det overhodet ikke, men på et dypere plan er det alltid noe i oss som tillater det som skjer. Det kan være vår sjel som vil gi andre en erfaring og derfor tillater noe å skje, eller vår sjel som ønsker å ha en erfaring som for jeget

oppleves som uforståelig, smertefull og unødvendig.

Men la oss ta et stort skritt frem. Når vi forstår dette og virkelig begynner å se at vi er skapende og uendelige åndsvesener, så slutter vi å ønske å delta i disse smertefulle opplevelsene. Det er akkurat som med krig. En gang i tiden syntes veldig mange mennesker at det var ærefullt, spennende og givende å delta i forskjellige korstog, kriger og erobringer. Spesielt menn har med glede og iver marsjert inn i krig etter krig. I dag er det stadig flere av oss som rett og slett ikke har noe lyst til å være med på den slags ”ærefulle” geskjefter. Verken som igangsetter eller redningsmenn. Vi har mest lyst til å holde oss hjemme og lese en god bok eller meditere. Som det blir stadig færre som vil krige, enten det gjelder forsvar av ære eller erobring, så vil krig dø ut av seg selv.

Vi føler oss iblant som hjelpeløse ofre for andres herjinger. Men er ikke den enkle sannhet at i det øyeblikket vi mennesker ikke lengre har noen interesse for og glede av krig, så vil krig opphøre. Ditt viktigste bidrag til fred er med andre ord å være fredelig og ikke delta i noen form for krig! Ditt bidrag til åndelig vekst er å være åndelig. Ditt bidrag til å øke kjærlighetens tilstedeværelse er aldri bekjempelse av vold. Det er alltid å elske mer.

Som våre lengsler og ønsker forandres så vil også barna som kommer til oss bringe med seg stadig nye og spennende gaver. Det fine

med den gaven barna bringer er at de faktisk er gaven hele tiden. Det er med andre ord ikke noe som gis når du kommer og som så tar slutt. Du er denne gaven! Din personlighet og unike individualitet er denne gaven som du først gir til dine foreldre og siden til hele verden.

Man snakker mye om at det skal fødes en ny generasjon barn som er på en helt annen frekvens enn de som hittil har blitt født. Så langt jeg kan se er dette ikke noe nytt. Et hvert barn som fødes er i absolutt harmoni med den frekvens og vibrasjon som er når det blir født. Barn er 100 % til stede i den frekvensen som finnes. Kroppen og jeget deres formes på og av akkurat den frekvensen. Det er etter hvert som vi vokser til at vi må

lektive utvikling synes å gå fortere og fortere. Det tok atskillig lengre tid for livet å komme seg ut av havet og opp på jorda, enn det tok oss å lære å fly. Med Internett og mobiler er nesten all kommunikasjon øyeblikkelig. Noe som nesten ikke gir oss gamlinger tid til å tenke og fordøye før neste melding tikker inn. Det er en utfordring for oss som ikke er født med internetthastighet å være oppdatert med den vibrasjonen og være komfortable med den enorme økning av hastigheten på menneskets bevissthet som Internett skaper. De av oss som fortsatt reiser på hastighet 80 får problemer med å henge med. Vi må rett og slett hele tiden prøve å justere frekvensen så vi er i harmoni med utviklingen. Men barn

duelle personlighet er med andre ord ikke en slags straff eller en form for utilstrekkelighet. Det er tvert i mot det unike svaret på en lengsel som verden og enkeltpersoner har sendt ut. Hvor langt inne det kan sitte for mange av oss å virkelig forstå dette? Ikke bare tenke det med hodet, men faktisk kjenne det (sukk). Kjenne og vite at akkurat du er en gave som har kommet til verden som et svar på verdens lengsel! Enda vanskeligere kan det ofte være å virkelig ta inn i seg at du ikke bare var denne gaven som et uskyldig barn, men at du faktisk fortsatt er nøyaktig den samme gaven selv om du er en ”forkvaklet” og ikke lengre like ren og uskyldig voksen. Men du er fortsatt nøyaktig den samme gaven, du bare gir den

”Det enkelte individ opplever som det blir eldre at årene tar kortere og kortere tid å leve. Samtidig som menneskehetens kollektive utvikling synes å gå fortere og fortere. Det tok atskillig lengre tid for livet å komme seg ut av havet og opp på jorda, enn det tok oss å lære å fly.”

passer på så vi ikke blir for sidrumpe og stillestående. La oss si at menneskeheten har hastigheten 80. Et hvert barn som fødes blir da født i hastighet 80 og er helt komfortabel med det. Men som utviklingen går videre kan hastigheten på vår romreise ha økt til 120.

Vi ser jo alle at livet går fortere og fortere. Det enkelte individ opplever som det blir eldre at årene tar kortere og kortere tid å leve. Samtidig som menneskehetens kol-

lektive utvikling synes å gå fortere og fortere. Det tok atskillig lengre tid for livet å komme seg ut av havet og opp på jorda, enn det tok oss å lære å fly. Med Internett og mobiler er nesten all kommunikasjon øyeblikkelig. Noe som nesten ikke gir oss gamlinger tid til å tenke og fordøye før neste melding tikker inn. Det er en utfordring for oss som ikke er født med internetthastighet å være oppdatert med den vibrasjonen og være komfortable med den enorme økning av hastigheten på menneskets bevissthet som Internett skaper. De av oss som fortsatt reiser på hastighet 80 får problemer med å henge med. Vi må rett og slett hele tiden prøve å justere frekvensen så vi er i harmoni med utviklingen. Men barn

Men igjen et skritt tilbake. Vi kommer altså alle hit til jorden som gaver. Som et svar på våre foreldres og verdens lengsel etter å oppleve og erfare nettopp det som vi er og bringer med oss. Det vi kaller vår indivi-

duelle personlighet er med andre ord ikke en slags straff eller en form for utilstrekkelighet. Det er tvert i mot det unike svaret på en lengsel som verden og enkeltpersoner har sendt ut. Hvor langt inne det kan sitte for mange av oss å virkelig forstå dette? Ikke bare tenke det med hodet, men faktisk kjenne det (sukk). Kjenne og vite at akkurat du er en gave som har kommet til verden som et svar på verdens lengsel! Enda vanskeligere kan det ofte være å virkelig ta inn i seg at du ikke bare var denne gaven som et uskyldig barn, men at du faktisk fortsatt er nøyaktig den samme gaven selv om du er en ”forkvaklet” og ikke lengre like ren og uskyldig voksen. Men du er fortsatt nøyaktig den samme gaven, du bare gir den

på en litt annen måte og er litt slitt i kantene. Det er viktig å vite at selv om enkeltindivider iblant kan angre på ønsket når de får det de har ønsket seg, så gjelder ikke det verden som helhet. Andre enkeltindivider kan tro at de er misfornøyd med din personlighet og hevde at du langt i fra er den de ønsket å møte, men i virkeligheten er du alltid det perfekte svar på deres lengsel, uansett hvem og hvordan du er.

For den store bevissthet som rommer alt er et hvert eneste individuelt liv en unik og enestående gave som kommer som svar på den kosmiske lengsel etter å oppleve og erfare akkurat deg. Et artig eksperiment som kan hjelpe deg til å forstå dette er å se på alle du møter og alt som skjer deg fra denne vinkelen. Alle du møter kommer som et svar på din lengsel etter å møte akkurat dem. Og alt som skjer deg kommer som et svar på din lengsel etter å oppleve akkurat det! Det fungerer ikke alltid så bra i praksis det vi mennesker har prøvd på så lenge. Å kreve at alle andre skal elske oss akkurat som vi er, mens vi selv har full rett til å kreve at andre skal være slik vi vil ha dem. Det er først når vi virkelig ser og forstår at alt og ALLE vi møter faktisk er en slik gave til oss, at vi kan forstå at vi selv er en slik gave til alt og alle.

”Det er først når vi virkelig ser og forstår at alt og ALLE vi møter faktisk er en slik gave til oss, at vi kan forstå at vi selv er en slik gave til alt og alle.”

